

In glejte: Strel je bruhnil iz trombe tako močne kolobarje, da so raztrgali zastore in raznesli deščice.

Prof. Pernter je sam izjavil, da ne bi bil nikdar pričakoval tako očitnih učinkov. Vendar pa Pernter noče trditi, da zračni valovi razdevajo točo v oblakih. Bolj verjetno je, da strelni valovi prodirajo po zraku hude oblake in jih tako trgajo, da se ne more delati toča.

Nekateri razlagavci so trdili, da strel dela v zraku gorkoto in ta gorkota da raztaplja točina zrna. To misel je Pernter popolnoma zavrgel. Možno pa je, da strel razgosti semtertja zrak in da po progah tanjšega zraka uhaja elektrika in ž njo glavni uzrok, ki dela točo.

Prof. Pernter pravi, da se vzpričo eksaktnih poizkusov ne dá več tajiti, da bi strel ne mogel vplivati na oblake in preprečiti toče, dasi sedaj še ne vemo, kako vplivajo nanjo zračni valovi. Energija strele je izdatna in sega v višave črnih oblakov, torej

vpliva na njo po svojem. Če pa fiziki sami še ne vemo, kako se dela toča, še nismo opravičeni trditi, da bi se s streljanjem ne dala odgnati.

Kdor ne pozna silne škode, ki jo toča dela vsako leto na poljih in po vinogradih, ne more umeti, zakaj si kmetje delajo toliko stroškov z vremenskim streljanjem. Saj so le v bližnji okolici mariborski postavili doslej že 35 vremenskih strelišč! Če streljajo pred hudo uro, pravijo, da je učinek povsodi ta: Namesto hude plohe s točo iz črnih oblakov pade le nekaj debelih kapelj, semtertja tudi kako ledeno zrnce; za tem se usuje močan dež — in vse je pri kraju. Med streljanjem tudi pojenja večkrat hudo gromenje in treskanje.

Bodi s tem dovolj našega razmotrivanja, saj sedaj gre v tej stvari poizkusom čast pred učenostjo! Upajmo, da bodo ti poizkusi v novem stoletju imeli boljši uspeh v naši Avstriji, kot so ga imeli na Nemškem v začetku prošlega stoletja! Bog daj!

## Ko te obide žalost . . .

Ali jaz bi rad sezidal  
tebi krasen grad,  
da ga s čistim, rosnim cvetjem  
ti obdá pomlad.

S čistim vonjem čisto cvetje  
bi dehtelo v dan,  
v čašah svetlih pa bi spalo  
tisoč lepih sanj . . .

In v večera tihih urah,  
ko zasanja svet,  
pa odprla vsaka roža  
bi svoj beli cvet.

V sladkih mislih bi hodila  
okrog grada ti,  
in iz čaš bi dvigali se  
v dušo tvojo sni . . .

In v teh sanjah kot v molitvi  
vzhrepenela bi,  
in v molitvi kot v nebesih  
radostna ihtela bi . . .

Cvetko Slavin.